

Čumpela (joho pušći): Čt te jeja?

Mots: Su-n-u v horcej vodže, ale —

Čumpela: Ty sy je tola mjehke zvarit, što?

Mots: Haj-haj, mjehke drje, ale — —

Čumpela: No, što?

Mots: Wočechu so nihdy na nihdy zmybčić!

Čumpela: Što —, kelko mjehšinow dha sy je varić dat?

Mots: No-o, pot hodžiny!

Čumpela: Pot hodžiny!

Mots: Haj, a to šće přecy — mjeběchu mjehke.

Čumpela: Hlorjice, šibako, hlupako; tak tola chcu, zo
vzko biznu dostanješ. Mój pjany honačk, moje
jeja, — wšo k čertej! Kuzje, ja — (djerži sebi
rucy wyše hlorjy). Wajena solotej, wajeny ho-
načk, čorne jeja! No k čertej, na čož syru
so tak njesměnje zjeselit.

Mots (božazuje): Dyrbju te jeja snadź hišće jónu do
kachli tyknyć? Snadź budža za pot hodžiny